

พฤติกรรมการปรับตัวด้านการทำงานของแรงงานในวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในจังหวัดปทุมธานี ภายหลังเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ชนติยา สุภณา *

วาสนา ศิลปรุ่งธรรม **

~~~~~

คำสำคัญ : การปรับตัวด้านการทำงาน/ แรงงาน/ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม
บทคัดย่อ

งานวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อพฤติกรรมการปรับตัวด้านการทำงานของแรงงานในวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมและ 2) ปัจจัยความรู้ ความเข้าใจในสิ่งแวดล้อมภายนอกที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการปรับตัวด้านการทำงานของแรงงานในวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดปทุมธานี ภายหลังเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ แรงงานในวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม จังหวัดปทุมธานี โดยใช้แบบสอบถามในการเก็บข้อมูลจำนวน 400 ชุด สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ และค่าเฉลี่ยเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติ Independent Samples t-test, One-Way ANOVA และ Multiple Linear Regression

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า แรงงานที่มีอายุ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ระดับการศึกษาสถานภาพที่แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการปรับตัวด้านการทำงานแตกต่างกัน และพบว่า ปัจจัยความรู้ ความเข้าใจในสิ่งแวดล้อมภายนอก ได้แก่ ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคมและวัฒนธรรมและ ด้านเทคโนโลยี มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการปรับตัวด้านการทำงานของแรงงานในวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดปทุมธานี ภายหลังเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

Abstract

This independent study was aimed at investigating to study 1) personal factors affecting the work adjustment behavior of small and medium enterprises of workforce, and 2) the cognitive of external environment in relation to work adjustment behavior of small and medium enterprises of workforce in PhatthumThani province after ASEAN Economic Community integration. The samples used in this study were 400 small and medium enterprises of workforce in PhatthumThani province by using questionnaires as data collection tool. The statistics for hypothesis testing were Independent Sample t-test, One-way ANOVA and Multiple Linear Regression. The results of hypothesis testing revealed that workforce with different age, income, education and status had different affects on the work adjustment behavior. In additional, revealed that the cognitive of external environment factors including Economic, Society and culture and technology had in relation to work adjustment behavior of small and medium enterprises of workforce in PhatthumThani province after ASEAN Economic Community integration at significance level of .05.

* นักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

** อาจารย์ประจำคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

บทนำ

วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (Small and Medium Enterprises: SMEs) ถือได้ว่าเป็นภาคส่วนธุรกิจหลักและมีบทบาทสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศในกลุ่มอาเซียน ซึ่งธุรกิจร้อยละ 96 ของกลุ่มอาเซียนเป็น SMEs ทำให้เกิดการจ้างแรงงานในภาคธุรกิจนี้อยู่ที่ประมาณร้อยละ 50 - 95 ของการจ้างงานทั้งหมดในอาเซียน (ASEANSEC, 2010) ด้วยความสำคัญของภาคธุรกิจนี้ กลุ่มอาเซียนจึงให้ความสำคัญกับการพัฒนาภาคส่วนนี้อย่างต่อเนื่อง โดยแผนการพัฒนา SMEs ในภูมิภาคอาเซียนล่าสุดคือ แผนปฏิบัติการ ASEAN Strategic Action Plan for SME Development 2016-2025 (ASEANSEC, 2015) ได้มีการวางมาตรการและโครงการที่ประเทศในกลุ่มอาเซียนต้องดำเนินการเพื่อส่งเสริม SMEs ใน 5 ยุทธศาสตร์หลัก

ปี 2558 ประเทศไทยมีผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม จำนวนกว่า 2.9 ล้านกิจการ คิดเป็นร้อยละ 99.6 ของจำนวนวิสาหกิจทั้งหมด มีการจ้างงานกว่า 10.5 ล้านคน หรือคิดเป็นร้อยละ 77.8 ของการจ้างงานรวมทั้งประเทศ สร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจถึง (GDP SMEs) 3.75 ล้านล้านบาทจึงเป็นเรื่องที่ผู้ประกอบการและแรงงานวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจำเป็นต้องรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนอย่างทั่วถึง รวมไปถึงมีความจำเป็นที่จะต้องพัฒนาศักยภาพในการทำงาน และมีการเตรียมแรงงานเพื่อรองรับการเปิดตลาดการค้าเสรี (กระทรวงการต่างประเทศ, 2558) มีความเป็นไปได้หากผลของการเปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนจะทำให้ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมของไทยต้องเผชิญกับการแข่งขันที่มีแนวโน้มว่าจะรุนแรงมากขึ้นในอนาคต ดังนั้นแรงงานต้องเร่งพัฒนาตนเองอย่างเร่งด่วน เพื่อให้มีศักยภาพเพียงพอที่จะอยู่รอดในภาวะที่มีแนวโน้มว่าจะมีการแข่งขันสูงขึ้นต่อไปผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมมีการปรับตัวสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน แรงงานซึ่งเป็นกำลังสำคัญในการทำงานก็จะต้องมีการปรับตัวในด้านต่างๆด้วยเหมือนกัน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษา ปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อพฤติกรรมการปรับตัวด้านการทำงานของแรงงานในวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดปทุมธานี ภายหลังเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน
2. ปัจจัยความรู้ ความเข้าใจในสิ่งแวดล้อมภายนอกที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการปรับตัวด้านการทำงานของแรงงานในวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดปทุมธานี ภายหลังเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

สมมติฐานการวิจัย

1. ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุรายได้การศึกษา และสถานภาพ ที่แตกต่างกันมีผลต่อพฤติกรรมการปรับตัวด้านการทำงานของแรงงานในวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดปทุมธานี ภายหลังเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน
2. ปัจจัยความรู้ความเข้าใจในสิ่งแวดล้อมภายนอก มีความสัมพันธ์ต่อการปรับตัวด้านการทำงานของแรงงานในวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดปทุมธานี ภายหลังเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ พนักงานในวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดปทุมธานี จำนวน 400 คน โดยแบ่งเป็นธุรกิจขนาดกลาง 36 ตัวอย่าง และขนาดเล็ก 364 ตัวอย่าง โดยใช้วิธีการหาจำนวนกลุ่มตัวอย่างจากสูตรของ ทาโร่ ยามาเน่ (Taro Yamane ,1970 : 886) ที่ระดับความเชื่อมั่นที่ 95% โดยมีค่าความคลาดเคลื่อนร้อยละ 5

การเลือกกลุ่มตัวอย่างตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล และตรวจสอบความเที่ยงตรง (Validity) ด้วยผู้ทรงคุณวุฒิและความเชื่อมั่น (Reliability) โดยการทดสอบ (Cronbach's alpha) ได้ผล .872 และใช้สถิติการวิเคราะห์สหสัมพันธ์แบบถดถอย (Multiple Regression)

ผลการวิจัย

ส่วนที่ 1 ปัจจัยข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

เพศ พนักงานในวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดปทุมธานีส่วนใหญ่ เป็นเพศชายจำนวน 240 คน คิดเป็นร้อยละ 60 อายุ พนักงานในวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดปทุมธานี ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 31-40 ปี จำนวน 168 คน คิดเป็นร้อยละ 42 รายได้เฉลี่ยต่อเดือนพนักงานในวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดปทุมธานี ส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 15,001-20,000 บาท จำนวน 179 คน คิดเป็นร้อยละ 44.75 ระดับการศึกษา เดือนพนักงานในวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดปทุมธานี ส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 297 คน คิดเป็นร้อยละ 74.25 สถานภาพ พนักงานในวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดปทุมธานี ส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรส มีบุตร จำนวน 170 คน คิดเป็นร้อยละ 42.50

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ปัจจัยระดับความรู้ความเข้าใจสิ่งแวดล้อมภายนอก

ด้านนโยบายและกฎหมาย ภาพรวมอยู่ในระดับ ปานกลาง ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.97 ด้านเศรษฐกิจ ภาพรวมอยู่ในระดับ ปานกลาง ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.16 ด้านสังคมและวัฒนธรรม ภาพรวมอยู่ในระดับ ปานกลาง ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.09 ด้านเทคโนโลยี ภาพรวมอยู่ในระดับ ปานกลาง ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.40

ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์พฤติกรรมการปรับตัวด้านการทำงานของแรงงานในวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดปทุมธานี ภายหลังเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ภาพรวมอยู่ในระดับ ปานกลาง ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.20

ส่วนที่ 4 ผลการวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ รายได้การศึกษา และสถานภาพ ที่แตกต่างกันมีผลต่อพฤติกรรมการปรับตัวด้านการทำงานของแรงงานในวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดปทุมธานี ภายหลังเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ตารางที่ 1 แสดงข้อมูลเปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมการปรับตัวของแรงงานจำแนกตามเพศ อายุ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ระดับการศึกษา และสถานภาพ โดยทดสอบด้วย ค่าสถิติ Independent Sample t-test และ One-Way ANOVA (F-test)

พฤติกรรมการปรับตัวด้านการทำงานของแรงงานในวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในจังหวัดปทุมธานี ภายหลังเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน			
ตัวแปร	Sig.	การแปลผล	สมมติฐาน
เพศ	0.325	ไม่แตกต่างกัน	ปฏิเสธ
อายุ	0.039*	แตกต่างกัน	ยอมรับ
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	0.000*	แตกต่างกัน	ยอมรับ
ระดับการศึกษา	0.000*	แตกต่างกัน	ยอมรับ
สถานภาพ	0.012*	แตกต่างกัน	ยอมรับ

จากตารางที่ 1 พบว่า เพศ ที่แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการปรับตัวด้านการทำงานของแรงงานในวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดปทุมธานี ภายหลังเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนไม่แตกต่างกัน ปฏิเสธสมมติฐานอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

อายุ ที่แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการปรับตัวด้านการทำงานของแรงงานในวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดปทุมธานี ภายหลังเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน แตกต่างกัน ยอมรับสมมติฐานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ที่แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการปรับตัวด้านการทำงานของแรงงานในวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดปทุมธานี ภายหลังเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกันยอมรับสมมติฐานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ระดับการศึกษา ที่แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการปรับตัวด้านการทำงานของแรงงานในวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดปทุมธานี ภายหลังเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกันยอมรับสมมติฐานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สถานภาพ ที่แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมการปรับตัวด้านการทำงานของแรงงานในวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดปทุมธานี ภายหลังเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 2 ปัจจัยความรู้ความเข้าใจสิ่งแวดล้อมภายนอกมีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการปรับตัวด้านการทำงานของแรงงานในวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดปทุมธานี ภายหลังเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ตารางที่ 2 การวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณเพื่อทดสอบผลของความรู้ความเข้าใจสิ่งแวดล้อมภายนอกที่มี ความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการปรับตัวด้านการทำงานของแรงงานในวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดปทุมธานี ภายหลังเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ปัจจัยความรู้ ความเข้าใจ สิ่งแวดล้อมภายนอก	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.
	B	Std. Error	β		
ค่าคงที่	0.928	0.111		8.327	0.000*
ด้านสังคมและวัฒนธรรม	0.312	0.059	0.336	5.283	0.000*
ด้านเทคโนโลยี	0.194	0.049	0.227	3.946	0.000*
ด้านเศรษฐกิจ	0.201	0.056	0.222	3.574	0.000*

R Square = 0.526, Adjusted R Square = 0.523, F = 146.566, Sig. = 0.000

จากตารางที่ 2 พบว่าตัวแปรพยากรณ์ทั้งหมด 3 ตัว คือ ด้านสังคมและวัฒนธรรมด้านเทคโนโลยีและด้านเศรษฐกิจ ได้รับการคัดเลือกเข้ามาสร้างสมการเพื่อพยากรณ์ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการปรับตัวด้านการทำงานของแรงงานในวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดปทุมธานี ภายหลังการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ยกเว้นตัวแปรด้านนโยบายและกฎหมายที่ถูกปฏิเสธสมมติฐาน

ค่าสัมประสิทธิ์ R Square เท่ากับร้อยละ 52.6 และ Adjusted R Square เท่ากับร้อยละ 52.3 และตัวแปรอิสระไม่มีความสัมพันธ์กันเอง ค่าคลาดเคลื่อนเป็นอิสระ

จากการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ พบว่า ความรู้ความเข้าใจในสิ่งแวดล้อมภายนอกด้านสังคมและวัฒนธรรมด้านเทคโนโลยีและด้านเศรษฐกิจมีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการปรับตัวด้านการทำงานของแรงงานในวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดปทุมธานี ภายหลังเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน จึงปฏิเสธสมมติฐาน H_0 และยอมรับสมมติฐาน H_1 โดยสามารถสร้างเป็นสมการได้ดังนี้

$$Y1 = 0.928 + 0.312 X3 + 0.194 X4 + 0.201 X2$$

มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย 0.312, 0.194 และ 0.201 ตามลำดับ ซึ่งมีนัยสำคัญทางสถิติที่ต่ำกว่า 0.05

อภิปรายผล

ส่วนที่ 1 เพื่อศึกษาความแตกต่างของปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อพฤติกรรมการปรับตัวด้านการทำงานของแรงงานในวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดปทุมธานี ภายหลังเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน จากผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลซึ่งได้แก่

เพศ ปฏิเสธสมมติฐาน เพศที่แตกต่างกันมีผลต่อพฤติกรรมการปรับตัวด้านการทำงานของแรงงานในวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดปทุมธานี ภายหลังเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ไม่แตกต่างกันทั้งนี้เนื่องจากแรงงาน ไม่ว่าจะเป็นเพศชาย หรือเพศหญิงต่างก็มีความรู้ความเข้าใจสิ่งแวดล้อมภายนอก ไม่ต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ภขพน เชื่อมทอง (2556) ที่ศึกษาเรื่อง การเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต และพบว่า เพศที่แตกต่างกันมีผลต่อการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ไม่แตกต่างกัน

อายุ ยอมรับสมมติฐาน อายุที่แตกต่างกันมีผลต่อพฤติกรรมการปรับตัวด้านการทำงานของแรงงานในวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดปทุมธานี ภายหลังเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน แตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของพยอม วงศ์สารศรี (2530) กล่าวว่า โดยธรรมชาติของมนุษย์มีความแตกต่างกันออกไปในเรื่องการรับรู้ ศักยภาพและบุคลิกภาพ ซึ่งความแตกต่างอาจเป็นผลมาจากการถ่ายทอดทางพันธุกรรม สิ่งแวดล้อม และประสบการณ์ที่ได้รับ และสอดคล้องกับ วรุตม์ บุญมากมี (2558) ได้ศึกษาการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของพนักงานรัฐวิสาหกิจ : กรณีศึกษา สำนักงานกลางการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย จังหวัดนนทบุรี พบว่า พนักงานที่มีอายุ ที่แตกต่างกันจะมีผลต่อการเตรียมความพร้อมของพนักงานแตกต่างกัน

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ยอมรับสมมติฐาน รายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่แตกต่างกันมีผลต่อพฤติกรรมการปรับตัวด้านการทำงานของแรงงานในวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดปทุมธานี ภายหลังเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน แตกต่างกัน นั้นหมายความว่า การที่มีเงินเดือน ที่แตกต่างกัน เป็นส่วนหนึ่งของการกระตุ้นให้เกิดการปรับตัว มีการพัฒนาตนเอง ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชิดชนก ทองไทย(2556) ศึกษาเรื่อง การรับรู้ และทัศนคติ ที่มีผลต่อความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า นักศึกษาที่มีรายได้ต่อเดือนแตกต่างกัน มีผลต่อความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ไม่แตกต่างกันทั้งนี้อาจเป็นเพราะกลุ่มตัวอย่างของงานวิจัยนี้ส่วนใหญ่เป็นแรงงานในวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดปทุมธานีมีรายได้ที่แตกต่างกัน

ระดับการศึกษา ที่แตกต่างกันมีผลต่อพฤติกรรมการปรับตัวด้านการทำงานของแรงงานในวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดปทุมธานี ภายหลังเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน แตกต่างกัน โดยแสดงให้เห็นว่า แรงงานที่มีระดับการศึกษาได้ก็ตาม ต่างก็เห็นความสำคัญของปรับตัวด้านการทำงาน ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ ภขพน เชื่อมทอง (2556) ที่ศึกษาเรื่อง การเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต และพบว่า ระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีผลต่อการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ไม่แตกต่างกันทั้งนี้อาจเป็นเพราะกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ของงานวิจัยมีระดับการศึกษาคือต่ำกว่าปริญญาตรี ซึ่งแตกต่างกับภขพน เชื่อมทองเพราะกลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาปริญญาโท ทำให้มีผลแตกต่างกัน

สถานภาพ ที่แตกต่างกันมีผลต่อพฤติกรรมการปรับตัวด้านการทำงานของแรงงานในวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดปทุมธานี ภายหลังเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชิดชนก ทองไทย (2556) ศึกษาเรื่อง การรับรู้ และทัศนคติ ที่มีผลต่อความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า นักศึกษาที่มีสถานภาพแตกต่างกัน มีผลต่อความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน แตกต่างกัน

ส่วนที่ 2 ความรู้ความเข้าใจในสิ่งแวดล้อมภายนอก มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการปรับตัวด้านการทำงานของแรงงานในวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดปทุมธานี ภายหลังเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

จากผลการศึกษาพบว่า ความรู้ความเข้าใจสิ่งแวดล้อมภายนอก ได้แก่ ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคมและวัฒนธรรมและด้านเทคโนโลยี มีความสัมพันธ์ต่อ พฤติกรรมการปรับตัวด้านการทำงานของแรงงานในวิสาหกิจขนาด

กลางและขนาดย่อมในจังหวัดปทุมธานี ภายหลังเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนโดยปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมกรรมการปรับตัวด้านการดำเนินงานของแรงงานในวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดปทุมธานี ภายหลังเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนมากที่สุด ได้แก่ ด้านสังคมและวัฒนธรรม รองลงมาคือ ด้านเทคโนโลยี และด้านเศรษฐกิจสอดคล้องกับ เบญจมาศ แสนธิการ และ โสภี อภิบาลราชภูร์ (2556) ได้ทำการศึกษาการรับรู้ การปรับตัวในการทำงานของบัณฑิต สาขาบริหารธุรกิจ ที่มีผลต่อการทำงานเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยทางด้านสังคมและวัฒนธรรม ด้านเศรษฐกิจ และด้านเทคโนโลยี มีผลทำให้เกิดการปรับตัวเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน

ความรู้ความเข้าใจรู้สิ่งแวดล้อมภายนอก ด้านนโยบายและกฎหมาย ไม่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมกรรมการปรับตัวด้านการดำเนินงานของแรงงานในวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดปทุมธานี ภายหลังเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่ากลุ่มตัวอย่างงานวิจัยเป็นแรงงานระดับการศึกษา มีความรู้ความเข้าใจด้านนโยบายและกฎหมายระดับต่ำ ทำให้แรงงานเกิดความรู้สึกว่าการปรับตัวด้านนโยบายและกฎหมายไม่มีผลต่อการพัฒนาตนเอง การปรับตัวด้านการดำเนินงานภายหลังเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนระดับปานกลาง แสดงว่า แรงงานถูกกระตุ้นให้ปรับตัวด้วยตัวแปรอื่นๆ เช่น เกิดการแข่งขันทางแรงงานสูงขึ้นก็ตาม ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ เบญจมาศ แสนธิการ และ โสภี อภิบาลราชภูร์ (2556) ได้ทำการศึกษาการรับรู้ การปรับตัวในการทำงานของบัณฑิต สาขาบริหารธุรกิจ ที่มีผลต่อการทำงานเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยทางด้านด้านนโยบายและกฎหมาย มีผลทำให้เกิดการปรับตัวเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนซึ่งกลุ่มตัวอย่างเป็นบัณฑิตสาขาบริหารธุรกิจ ซึ่งมีระดับการศึกษาปริญญาตรีและมีการรับรู้ด้านนโยบายและกฎหมายที่มากกว่า

ข้อเสนอแนะ

1. การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้เลือกกลุ่มประชากรที่เป็นแรงงานในวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม แต่ไม่ได้จำแนกว่าแรงงานอยู่ในตำแหน่งงานใด จึงเสนอแนะให้มีการแยกตำแหน่งงานในการวิจัยครั้งต่อไปเพื่อให้ได้ผลการวิจัยที่ชัดเจนมากขึ้น
2. จากการศึกษาพบว่าระบบการสื่อสารในการให้ข้อมูลข่าวสารของหน่วยงานยังไม่ทั่วถึง ดังนั้นผู้บริหารควรให้ความรู้ความเข้าใจที่เกี่ยวข้องประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน และด้านเทคโนโลยีสารสนเทศให้มากขึ้นเพื่อเผยแพร่ความรู้ความเข้าใจให้แรงงานมากขึ้น

บรรณานุกรม

- กระทรวงการต่างประเทศ. (2558). **ประเทศไทยกับอาเซียน**. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก <http://www.mfa.go.th>
- ชิดชนก ทองไทย. (2556). **การรับรู้และทัศนคติ ที่มีผลต่อความพร้อมในการเข้าสู่ตลาดแรงงานประชาคมอาเซียนของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ**. วิทยานิพนธ์ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- เบญจมาศ แสนธิการ และ โสภี อภิบาลราชภูร์. (2556). **การรับรู้ การปรับตัวในการทำงานของบัณฑิต สาขาบริหารธุรกิจที่มีต่อการทำงานเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน**. รายงานการวิจัย. มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- พยอม วงศ์สารศรี. (2545). **การบริหารทรัพยากรมนุษย์**. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์สุภา.
- ภพพน เขื่อนทอง. (2556). **การเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของ นักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต**. วิทยานิพนธ์ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต
- วรุตม์ บุญงามมี. (2558). **การเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนของพนักงานรัฐวิสาหกิจ : กรณีศึกษา สำนักงานกลางการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย จังหวัด นนทบุรี**. การค้นคว้าอิสระปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.

- ASEAN SEC. (2010). **ASEAN Strategic Action Plan for SME Development (2010-2015)**. [Online]
Available from <http://www.asean.org>
- _____. (2015). **ASEAN Strategic Action Plan for SME Development (2016-2025)**. [Online]
Available from (<http://asean.org>)
- Taro Yamane. (1970). **Statistic: an Introductory Analysis**. 2nd ed. New York: Harper & Row.